

מ.א.

1003

פרוטוקול מס' 20/ב

מליאת הכנסת
מיום ג' כ"ה בחדש סיוון תשנ"ז - 30.10.56

בשעה 08.50

היוזמים:

חברי הוועדה:

- י. גורי - היו"ר
- י. בדר
- א. בהיר
- ש. דליץ
- י. בן-אהרן
- י. טפיר
- מ. קרנצמן
- ח. רובין

מוזמנים:

- מ. בדר - מנהל מרכז הפיתוח
- ד. עקביה - מטיף מרכז הפיתוח
- י. בן-זרור - מ"מ הממונה על אגף התקציבים.

סידור-היום:

- א. סיכום שאלת העריפי החומל;
- ב. העברות מטעין לטעיף;
- ג. סיכום שאלת מסירות היופטים.

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

אנו צריכים לקבוע לנו סדר יום מתוך 21 הטעיפות הצומדות לפניהנו. לי נראה אנו צריכים לסיים הודעה מפי היו"ר הודעה לעניני החומל. יו"ר ועדת המסנה מסר לי, כל הודעה סיכמה שאלת העריפי החומל. כאשר נטייה טעיף זה נצטרך לקבל החלטה בענין מסירות היופטים והדילי, ואני לא נוכח ליבל החלטה טופית, נצטרך לקבל החלטה בזמנית, ולאחר מכן נעבור לחוק הרביית.

א. סיכום טאלת תעריפי החשמל

א. בהיר:

ועדת המסנה קיימה 3 ישיבות, בהן השתתפו נציגי משרד הפיתוח ונציגי חברת החשמל מהם שמענו פרטים על מצבה כל חברת החשמל מבחינה כספית ומבחינה משקית. והדברים שנאמרו לנו על ידי מנהל משרד הפיתוח ובא-כוחו חברת החשמל, מר כץ, הסתכמו בכך, אלאאאא ילגבי שנת 1956/55 הוצאות חברת החשמל יעלו ג-4 טעריפים בטכו על 5,3 מליון לירות. ואלה הן 4 הטעריפים: דלק - 1,4 מליון לירו, דבר עבודה 2,8-2,5 מליון לירות, פחת ל הוחנה החדשה שנכנסת לפעולה - 800 אלף לירות ורביית לאגרות החוב - 600 אלף לירות.

אם חברת החשמל תצליח להקטין הוצאותיה במליון לירות יל סיכון היעול ו-300 אלף לירות על זה כוץ תילוח הפועלים בלבור החשמל, התייג למו"מ ההנהל בין משרד הפיתוח והחברה ובין ועד העובדים - הרי גת צי י אר גרעון של 4 מליון לירות. הממלא החליטה להעלות את התעריפים בטכו כולל על 1,5 מליון לירות; זאת אומרת, ג ל אר העלת התעריפים תאטרן החברה לציוח הרבה כדי לא ל כיה לנח 1956/57 בגרעון.

א ר ליעול, ציינו נציגי משרד הפיתוח וחברת החשמל, לבעבות הרחבת מפעלי החשמל בארץ הם מניחים שאפר יהיה להטיל את התקניו החדשים בלי להוסיף פועלים חדשים, וזה יתן להם אפשרות להגיע למצוץ יותר חיובי בטנה זו ובטנה הגאה מבלי למטר פועלים. חוץ מזה הם רוצים לבוא בזכרי עם הפועלים על הסדר יותר נכוון של שעות נוספות ושעות לכת. זה יניץ למו"מ בין הנהלת החברה, משרד הפיתוח והעובדים.

אמר לתעריפים, החברר לנו, שמטפחה רגילה הצורכת חשמל לייני חודים בגבול של 6-8 לירות, תוטפת התעריף תהיה 500 פרוטה לחודש, היינו - 6 לירות כינה. מטפחות שאורכרת יותר, לגביהן התריפת תהיה יותר גדולה.

היו"ר י. גורי: נאמר לנו שבאינדוס זה יתבוא ברבע נקודה.

א. בהיר:

יו מלכתה לל פרופ' בקי בו באמר שהעליה זו תעלה את האינדוס ברבע נקודה. ידוד עם זאת הודיעה הממלאה לתעריפי ההסקפה והתעריפה לא ישתנו עד ראשית שנת התשי"ב החדשה.

ועדת המסנה סיכמה 3 נקודות:

(א) ועדת המסנה מוכנה להמליץ בעבודה - כמוכן, אם מליחת הויעה חסכית - כדי לבדוק את הדברים יחד עם זאת הודיעה הממלאה דריכה ליעול וקימוציו נוטפים למצן הקטנת ההוצאות.

(ב) ועדת המסנה מציעה לאשר את התעריף המוצע על ידי הממלאה.

(ג) ועדת המסנה מניחה - ועל כך שמענו מעי מנהל משרד הפיתוח - שיש לו כל הסדורים בכדי לקדם ענין ההסדר בהנהלת חברת החשמל.

חברי הועדה בדר וארלב הודיעו, כי לאחר התיעצות עם הוועדה יחליטו אם להביא דעה נפרדת או לא.

עלי להוסיף, כי ועדת המסנה הנה בדעה שחברת החשמל צריכה להתנהל על בסיס מסחרי, היינו היא צריכה לכסוח את הוצאותיה מהכנסותיה, וכך עליה לקחת החלבוץ תילוח ורוינדרה, כדי להבטיח שחברת החשמל תוכל להופיע בטוק הכספית הדינלאומי והארצי למצן השנת כספית לפיתוח מסך החשמל בטניה הארות, מלק צאריף להגיע ל-560 אלף עו"מ.

י. גורי: מהי הפרוצדורה, האם אנו מצביעים עכשיו על החלטת ועדת המנה, ומתו הסטוטוס ל האגודה זור?

היו"ר י. גורי: אין לנו סמכות לחייב את הממשלה בענין זה. אני רק מניח שאי הממשלה פנתה לוועדה הכספית ובקשה לטוב ולדון בענין זה, יש להניח היא רוצה למצוא את כל האפשרויות ל החתומים הודעה ועדת הכספית, בלא שיהיו לה נימוקים יוצאי מן הכלל לא להחליט בדעתה.

י. טפיר: החלטת ועדת הכספית נמירה לכנסת?

היו"ר י. גורי: אנו מעבירים לממשלה את הפרוטוקול ל הליכות וכך את החלטת הרוב ודעת המיעוט.

י. גורי: אני תומך רק בהחלטת הראיונה ל ועדת המנה, שהיא תמ"ך בעבודתה. אני רוצה להזכיר ליו"ר, שקבלנו הבטחה מהממשלה בענין זה שהיה הודעה הממשלה וזיון בכנסת, ללא קשר עם המלאכה הועדה.

אני מציע היו"ר יעמיד להצבעה את הצעו ות ועדת המנה.

ח. אריאב: אני תומך בסתי ההצוה של ועדת המנה, הראיונה והשחרונה; זאת אומרת, זירוז הממשלה למסור הודעה בכנסת על אופן הרכב ההנהלה וטור העובדים ל הנהלת החברה, ובהמשך עבודתה ל ועדת המנה.

היו"ר י. גורי: אנו אמרנו שהממשלה תמסור הודעה על חברת החשמל, אבל לא הודעה המיוחדת ענין הרכב ההנהלה.

א. בהיר: ואני אמרתי, שאנו מניחים הממשלה תעשה כל הפעולות כדי לזרז גמר עניני ההנהלה. ל קשרתי זאת עם ההודעה בכנסת. אבל לר הפיתוח מבטיח שתמסור הודעה בכנסת על חברת החשמל.

ח. אריאב: או כן, אני מציע תוספת להצעת ועדת המנה - לזרז את ער הפיתוח למסור הודעה על הרכב הנהלת חברת החשמל.

מה שנוגע להמלצה הסניה של ועדת המנה, אינני יכול להימנע לה. לפי דיתי אפשר לאזן את תקציב החברה מבלי להעלות את התעריפים, הן בנוגע לפחת, הן בנוגע לדוידנדה והן בנוגע להוצאות העבודה. בנוגע להוצאות עבודה, דובר רק על אי קבלת עובדים חדשים. על קימוצות אחרים לא דובר. לפי דעתי אפשר לקמץ עוד מליון לירות על חינוך טיף זה. אם נעשה זאת ונקמץ בדויד זה אפ"ר יהיה להמנע מהעלאת התעריפים. ולכן אני מתנגד להעלאת התעריפים.

מ. גורי: במידה שמסתמכים על דברי, אני רוצה לומר, כי אנו אמרנו שאפשר ליצל - ובדיון עי עובדי החברה הוהדר לי שהיעול בחברת החשמל אפשר יותר מאשר בכל מפעל אחר, בגלל העבודה שאי יתברר יטנה אנשי מיוחדים כיות, אפשר לטור אותם במתקנים החלכיים ומתרחייה. לכן, כאשר שואלי אם יש בטוח שנוכל לקמץ מליון לירות, אני אומר: בלקחי בחשבון דבר זה ואפשרויות נוספות של קימוצות, יתגלו בעבודה יסודית יותר, מליון זה בטוח.

היו"ר י. גורי: אני חושב שאריך לחלק את הסכום לשנים: א) המלאכה על העלאת התעריפים החשמל; ב) המסך עבודתה של ועדת המנה לבירור הבקשות הכלכליות והמסקיות של חברת החשמל. נוסף לכך אנו קבלנו הודעה, הממשלה תביא הודעה על חברת החשמל ועל בעיותיה הכלכליות והמסקיות, וליערך ויכות על כך. כאשר אומרים זאת מסתבר שהדבר כולל גם הרכב ההנהלה. את מר אריאב מסתפק בזה - כיתה.

ה צ ג ה

ה-5 קולוח נגד 3 נתקבלה המלצת ועדת המנהל לא לעקב בצד העלאת העריפי החטמל.

היו"ר י. גורי:

ועתה אני רוצה למסור לחברי הוועדה כי נתקבל מכתב מהממונה על החקיקה ומנהל בתי המיסוי בו מבקשי לאשר הלוואה לרופט השלוח הראשי איון אלוף, לנחבט לעבור לחל-אביב, בסך 6000 לירות כדי לרכוש לו דירה בדרך ל שכירות בדמי מיתח. הפניה היתה מטעם הנהלת בתי המיסוי לצורך ולוועדה המיוחדת הקיימת על ידן הוצאו, לייכור לו את ה-6000 לירות החסרות לו בדרך על הענקה. האוצר החליט לכרות רק הוצאות הובלת הריהוט לחל-אביב, והאוצר הוא מוכן לתת כדרך על הלוואה. הופיע בפנינו פרעון מטעם מנהל בתי המיסוי.

כבר הוצאו לפנינו טני מקרים כאלה, ואז אמרנו כי בפני האוצר יחסי אפשרויות: או לקבוע מסגרת לפיה יפעל האוצר מבלי שימלך בדעת ועדת הכספים, או לקבוע מסגרת לפיה תפעל ועדת הכספים. אף אחד מסני הוועדה לא נעשו, ועתה הוצא בפנינו מקרה ואנו אריכיו לחוות דעתנו. מנהל בתי המיסוי האליג בפנינו את הרופט, שהוא אחד הרוכשים שאין גבול למסירותו. הוא עורבד 15 עות לירות. הוא יושב בירושלים ועתה רוצה הכרח להעבירו לחל-אביב, בכדי ליטמט שופט לפנינו מט הכנסה. הוא אינו יכול להתנגד להעברה, ומכביטיו אותו להוצאה כזאת שאינו יכול לעמוד בה. כל זה נכון, אבל השאלה היא - אי אפשר לתת מענק כל כך גדול של 6000 לירות?

יש שאלה נוסיה, הסכום הדרוש לתשלוח דמי מיתח לדירה זו הוא 12 אלף לירות. איזה הגיון יש לללח 12 אלף לירות צמי מיתח בעד דירה על 3 חדרים, כאשר אפשר ב-15 אלף לרכוש דירה על 3 חדרים.

אם כה ואז כה, איננו חושב לאפשר להמליץ על מענק כל כך גדול, אלא על מחצית הסכו. כמענק ומחציתו כהלוחה. ואז אנו נותנים טחי אפשרויות: או לטכור דירה בדמי מיתח או לרכוש דירה. ועדת הכספים, אני מניח, משדלפה את ה אפירות הניה על רכישת הדירה.

א. בהיר:

אני מציע לנהוג במקרה זה כפי שנהגנו במקרה על ד"ר פטי, היינו - הלוואה ולא מענק, אבל הלוואה בתנאים מיוחדים.

י. טפיר:

אני מציע לנמליץ על רכישת דירה ובתנאים שנתנו לו"ר פטי. אבל אם ימצא שהדבר אינו ניתן, אני מציע שהיכרות ינתן לו בתנאים הבאים: או הוא יטאר בדירה בלי שום הגבלה ל זמן, הסכו הזה עומד וחלוי; או הוא יוצא את הדירה ומועבר לדירה אחרת טה יטכר אף היא בדמי מיתח, יטמט הסכו הזה לטכירת הדירה החדשה. או הוא מתפטר מט לירות הממילה וירצה להטאר בדירה או לעזוב אותה, הסכו הזה הופך להלוואה.

היו"ר י. גורי:

אני מניין שכולנו ממליצים על רכישת דירה. אבל רכישת דירה עולה 18 אלף לירות, והיות ויש לו רק 6000 לירות, יחסרו לו 12 אלף לירות. במקרה זה אנו ממליצים לתת לו הלוואה על 12 אלף לירות. ואז נלך בעקבות ההחלטה שקבלנו לגבי ד"ר פטי, הרי אז נתנו חלק מן ההלוואה בתנאים רגיליו, וחלק ללא רבית וללא האמנה, וזמן הפרעון בזמן טכירת הדירה על ידי ד"ר פטי או יורטיו. במקרה זה נחלק את הסכו כך: 8000 לירות הלוואה רגילה ו-4000 לירות בתנאים מיוחדים.

י. טפיר:

הוא לא יעמוד בזה.

ועדת הכספים
30.10.56

מא.

היו"ר י. גורי: איך נחלק את הסכום במקרה של רכישה א דירה, נחליט אחר כך. ה נחליט על שכירת דירה, הוא צריך לקבל הלוואה של 6000 לירות. השאלה היא - באיזה תנאים?

א. בהיר: אני מציע, שינהלו אותו מו"מ ויביאו לנו הצעה.

היו"ר י. גורי: אז צריך לומר לפחות: בדרך של הקלות.

אני לשכירת הדירה, אני מצדיק את הוריאנט של מר טפיר. אני מבין שהועדה ממליצה, כי במקרה של רכישה, יש לתת את היתרי החיר להזלמת הסכום הדרוש לרכישת דירה זו או אחרת בתנאים שנקבעו לגבי ז"ר פטל, מתוך המלצה לתת לו את ההקלות האפשריות ביותר שיקבעו מו"מ בינו ובין האוצר. במקרה של שכירת דירה כדי מפתח, ממליצה הועדה לתת לו הלוואה של 6000 לירות. והיא, אם הוא יבור ממקור זה למעורר חזק ויצטרך לסלר זמי מפתח, הרי זמי המפתח מהדירה הראשונה ישמשו כזרי זמי המפתח לדירה השניה; במקרה שאם מהסירות, ההלוואה העומדת הופלת לחוב, ויתנהל מו"מ על דרכי החזרת החוב הזה.

ג. העברות מטעף לטעף

היו"ר י. גורי: אנו עוברים לטעף הבא - העברות מטעף לטעף.

נתקטנון על ידי מסרד החקלאות לאשר העברה של 100 אלף לירות לחתי מטרת: א) 40 אלף לירות לשותפות עם שני גורמים להכשרת קרקע באזור מאיזורי הנגב; ב) 60 אלף לירות לאשר הכשרת 1200 דונם למטעים עבור מטעי האומה. ואשר לשאלה שנסאלה בועה מדוע נמסרת האדמה למטעי האומר ולא למתייביה, נאמר לנו שאדמה זו היא בגב יבוא רמלה, ובאומק הקרוב אין שר גופים התייבתיים. כיוון שכך, לפי הצעה מכשירית את הקרקע, והיא עם ירוסדו ישוביה, ימסרו להי את הסירות.

ועדת המלצה חלילה הובאה בקשה זו, ממליצה לאשר העברה זו בסכום של 100 אלף לירות. אבל נתעוררה בעיה של ניטוח, ואנו תלנו על מסרד האוצר ומסרד המטעף לבדוק את הנושא שהובא בפנינו הולח את המטרה. ועדת המלצה החליטה לאשר זאת ללא חלוקי ועדת. ועתה אני מביא סיכום זה על ועדת המלצה לאשר מליצה הועדה.

י. טפיר: אני מציע שבגוף זה שמסתתפיה בו מסרד החקלאות, ולוח הפיתוח ומסקי, תנתן אמירות: לשאלה שהיו בו בטנה עברה, להסתחף בו בו הינה.

היו"ר י. גורי: אני מקבל זאת, ומוכיח להוסיף זאת במכתב שאשלח לידר החקלאות, בתנאי שתגלי ההסכם איננו מונעים זאת.

ש. דיין: הערותי של מר טפיר היא נכונה. אבל אני מציע לאשר להסתחף בגוף זה גם למי שלא הסתחף יור בשנה שעברה.

היו"ר י. גורי: כל הקצה כזאת מחייבת פריזמבל שהוא - אם תנאי ההסכם איננו מונעים זאת.

ש. דיין: אני מציע לחייב אותה לעשות זאת.

י. טפיר: אני מציע שנאשר בפריזציפ את כל התכנית, ונבקש את היו"ר להביא לנו אינפורמציה נוספת.

הצעת מר טפיר - נתקבלה.

היו"ר י. גורי: אחמול הופיעה בפנינו מעלות על ועדת השירותים הצבורים ומנהל מסדור הטעו בר-טלע בענין הקצבת מנוד הטעו למינרות. הני חנו עלינו גם במכתב. (קורא את המכתב). מנהל מסדור הטעו הודיע לנו שלו איך טענות לחטב הכללי של האוצר. נוצר גרעון, אבל הוא אינו פוגע בתשלומים הרגילים. אמרתי להם, ששילו היחה קובלנה ינין מעלמה אח החקאים הרגיל, היינו פונים בשאלה לאוצר. אבל הועדה אינה יכולה לפנות לאוצר בשאלה, מדוע הטבות שאיננו בחקאים אינו מסתלה לפי התריכתי מסויימים.

אשר לינין חברות הילדיה, לאתר הועדה ארגוני הגליה עיו קיי העזרה סוציאלית, שהי לא ימליכו הטיפול את לא יגוזן להם טבות של 400 בלף לירות. אמרתי ליו"ר ועדת השירותים הצבורים, שאין לועדה הכיפית כל טמכות לטפל בענין זה. הכתובת לענין זה היא הממשלה. הועדה יכולה ליטוק בזה רק כאיר מביאים בפניה חקאים נוסף או העברות מסעיק לועין. חנו מסתירים לטר האוצר את כל הפרוטוקולים, נעביר לו גם פרוטוקול זה. הבחתי להביא את הענין לידיעה הועדה, ואם טיכור זה מתקבל, אכתוב מכתב לטר האוצר.

ועת' אנו עוברים לטעיף הבא - מסכורת השופטים והשרים. וכאן יי לי הצעת ביניים. בישיבת האחרונה הוטל על היו"ר להכין טבלאות שונות. המלאכה נ'יתה והחמר מוכן. את הועדה חרצה לדון לגופו ל' ענין, תקבל את החמר. ה הועדה אינה מוכנה לדון לגופו ל' ענין, הרי לגבי השופטים יש לה אפשרות לומר: אשורנו מפרעות לאפריל-ספטמבר, אנו מבקשים להמשיך במפרעות, מבלי להגביל את הזמן. אנו יכולים לומר אותו דבר לגבי השרים. אבל יש גם אפשרות אחרת, להפריד בין השופטים והשרים. אשר לשופטים, יש להמשיך במפרעות; ואשר לשרים - היות ולא נסחלים הדיון במסכורתם, ימשיכו לפי המצב הקיים. מכל מקור, נ'י מבקש לקבל החלטה שמטמילים את היו"ר - אי איך דבלי לגופו של הענינים - להודיע לענין המפרעות נמסך, עד שתהיה החלטה אחרת. כשלעצמי, אינני מתנגד שדון היות לגופו של ענין. אני יוצא מתוך הנחה, שכל עוד יכולה הועדה לעבוד, היא עובדת כרגיל. היות אנו יכולים לעבוד, יש חמר ואנו יכולים לדון ולהחליט. אבל את הואריצנט השני העליתי כדי לא יוצר מצב ישנו מסכורת אוקטובר יכינו ללא מפרעות.

אני מבין שמטמילים אותי להודיע לאוצר, שכל עוד אין החלטה אחרת.....

י. גורי: לא "כל עוד", אלא רק לגבי חודש אוקטובר, כי אחרת אני חושש שלא תתקבל החלטה.

אני מציע שנקבע לשרים ולשופטים מסכורת בעד שנת החקאים 1956/57 מתוך טייג ברור, שחנו אומרים לנו את הזכות לקבוע מסכורת גבוהה יותר או נמוכה יותר לגבי השנים הבאות.

היו"ר י. גורי: אני האבתי את הענין מבחינה דורית. את הועדה דנה לגופו של ענין, נמצאת באמתחתי האכה זו. אבל עוד לא החלטנו לדון לגופו של ענין.

אני אשאל את הועדה מה נראה לה יותר, אם להודיע לאוצר שיחנו מפרעות עד להודעה חדש, או רק בעד חודש אוקטובר?

י. גורי: אני מציע ל כל את הצעת מר בדר, לתת מפרעות רק בעד חודש אוקטובר.

היו"ר י. גורי: אני מוכן לקבל הצעה זו. ואשר לגופו של ענין, יש חמר והיה בדעתי להציע אותה הצעה להציע מר בדר, שאנו קובעים את המסכורת לאפריל 1956 - אפריל 1957, וזה מאפשר לנו לדון מחזית במסכורת השופטים לקראת שנת החקאים הבאה. והיה, אם בסוף אפריל לא חטינו הועדה את זינוניה, דיך מסכורת אפריל יהיה כדין מסכורת מרץ.

ועדת הערה לסדר הליכה. יתכן מאד שחברי הועדה יזינו גם טיק את הליכה יותר מוקדם. לכך היתי מציע שנערוק הירח רק גמני טעימי: העברות מטעין לטעיף ושאלו מסכורת הפוטטיו, ואילו את חוק הרבייה נדחה לליכה אחרת. הואיל ונמצא כאן מר בן-דרור, הממונה על אגף התקציבים, אני מציע שנעבור עכשו לטעיף - העברות מטעין לטעיף.

ועדת המנהל זנה נמכתבו על מטרד הפיתוח בענין הקטנת ההקצאה במפעל הפוטטיו -ג-350 אלף לירות, והעברת הסכום הזה לרכישת איור לחברת המוטטיו, והחליטה להמליץ על איזור העברה זו.

הוחלט לאשר העברה זו בסך 350 אלף לירות.

היו"ר י. גורי: המכתב הבא - שנוי"ת בתקציב הפיתוח לשנת הכספים 1956/57 - פתוח הערבה, הענייה ומלאכה, שקלאות מסכות של 15,000 ל"י. (קורא את המכתב).

י. ספיר: אני רואה העברה זו של 10 אלפים לירות מנוק למלאה פגישה חמורה ב-20 איש לפחות, כי ההוצאות שלו נחנות לבעלי מלאכה זעירים בטכומיה קטניה של מאות לירות. האם דוקא כאלה נפגע?

ד. בן-דרור: אני אינני רואה את הבעיה כל כך חמורה כמו חבר הכנסת ספיר, כי הכוונה היא לאותו סוג של בעלי מלאכה אלא שבמקרה 10 אלפים לירות מעימינו קרן של 30 אלף לירות לבעלי מלאכה שרואים להקיר מפעליהם היטובי כמו דימונה וכפר ירוחם בערבה.

היו"ר י. גורי: האמת היא שזה טעיף רגיל. בכל הדיונים התקציבים יש רגישות מטויימת ללא לקפה את בעלי המלאכה. והשאלה היא, האם אי אפשר לקחת סכום זה מטעיף אחר?

י. ספיר: מדוע אי אפשר לקחת 10 אלפי לירות אלה מטעיף פיתוח התעשייה?

א. כהן: אולי השכר יטמיה, בהמלאכה ועדת הכספים, לשנות העברה זו?

ד. בן-דרור: אני חושב שזה איננו מואדק, אבל יגלי מוכן להניח זאת לידיעת חבר.

היו"ר י. גורי: אנו נבקש לזרז מחזק בטעיף זה, נמצא ימצא מקור אחר.

(המטף הליכה רטח אט)

ביורד סני י עם בה התקציב הרגיל אל יוצר הוצא והגלו. 05/35

מר בן-דוד:
הצטרף הרבה מהוצא הוצא בינו כל-כך
הצטרף ופוזיטה עבודה סיומת להחלקות
א רבות. אנו מבקרי לאחד את התקציב באופן פורמלי, לאחד את
התקציב אל כל החלקות ליחידה אחת ולהוציא בפירוט את סעיפי ההוצאות.
סעיפי ההוצאות אל כל החלקה יהיו פורמליים, אבל סעיפי ה"ל, הוצאות
חד-פעמיות וכו' יהיו מיוחדים. לפי זה הוצא הפורמלי, בהצעה
הנוגעת לפוזיטה, הוא בלבד יוצא.

היו"ר י. גורדי:
אני מבין שהסכום יוצא לא לפי מבחנה
שהיתה בשעת קביעת התקציב אלא באופן
חופשי בין החלקות. בינוי דומה יביא להתנגד לזה.

הוצא ה"ל מוסרה

בינוי בתקציב ביורד הפוזיט לזכות הכספית 1956/57, 20/39

הצעת-ה ינוי ה"ל מוסרה

בינוי בתקציב סחבליים והכונות לזכות 1956/57, 25/90

י. ספיר:
אני מבקרי לצרף את זה לזכות סעיף
הוצאן ביורד עם ביורד הפוזיטה.

היו"ר י. גורדי:
אני מקבל זאת, אנו פוזיטים על הצעת-בינוי זו.

סינוי בתקציב ביורד החלקות לזכות 1956/57, 11/38

מר סינדרו:
התייעצתי עם היועץ הספירי לכאן להוציא
הוא סבור שהיועץ בלי יזון עבר סחבליים פוזיט
סנין הוועדה סו זמנת לדון לפני שהתכנסת בתקבלה. אבל על-כל-פני
במידה שיש ספק ספירי, הוא היה מציע שהוועדה תיתן את דעתה כבר לפני
שהתכנסת בתקבלה ותודיע לזכר האוצר שנת הביורד הפורמלי היא תיתן לאחד
קבלת ההכנסה. ההנחה שלו היתה: סרט הביורד יתייעץ עם ועדת הכספי
לפני שהוא נכנס להיוזר עיסקה - כמו ענין גמי-החוליה הצלה - יקבל את
חורת-דעתה אל הוועדה והיא תוכל להציד לו עכשיו יקבל את הכסף הוא
יקבל את הביורד הפורמלי.

היו"ר י. גורדי:
הענין הוא כמד וכמד והייתי מעדיף לקבל
חורת-דעת ספירית זו בכתב.

י. בורד:
בענין זה מבקש להפנות את תשומת-לבך אל
מבקר הפוזיטה.

היו"ר י. גורדי:
לאחר שנקבל את הוכחה בדון על-כך, בינות/א
אנו פוזיטים על סעיפיה אלה.

סיורי בתקציב הרגיל לל. בוד הבנינות. 07/41

ל. ספיר:
אני רוצה לעורר אתכם בקשר לעובדים
הארעיים: יש לי הרבה שאלות הנוגעות
הנה, טענה, אינה מצדיקה עובדים ארעיים. האם אפשר להעסיק
איש שלע בזמן ארעי?

סר גו-דרור:
בדומה, עובדים רגילים טענה שעובדים
למקרה סדירים.

הצעת-הסיורי הב"ל אושרה

העברה לפרט התקציבי הוטפת עכו" בתקציב סבקר הסדירה. 10/72-5310

ל. ספיר:
למה זה לא נוסף בכל המידות?

סר גו-דרור:
בדרך-כלל העברה כזו ביתר המידות בינו
מצדיקה את הסיורה על ועדת הכספים על הכנסות.
יש הרבה דברים שיש להם העברה כזו. גולה לגבי תקציב סבקר הסדירה, סר
האוצר אינו רשמי למטר העברה כזו בלב המיסור הוא גידול ועדת הכספים.
החלטת על קיסוצים לתלום תופת יסר בכל המידות המסלוליים לא חייבת
את סבקר הסדירה ולא את הכנסות, אבל סבקר הסדירה מדובר אסוב
סאיע כפן קיסוצ סדירים.

הצעת-ההעברה הב"ל אושרה

היו"ר י. גורני:
הרשו לי לחזור לענין הקודם. אני רוצה
להציג הצעה לרועד: יפה יהיה קושי
בטיפול בעניינים, לכן את חזי מקבל סכתב שהיוסף הכספי עם חוות-דעתו
ומלח לכל חברי הרועד העתק מהסכתב הזה, והיה את חזי פניה לעיכוב
מצד איזה חבר ועדה ביותב הסכנות ליו"ר לחת את המיסור, אם לא - זה
יובא לדיון.

א. הרצפלד:
אני רוצה לעורר את שאלת החלום בעד
העסקה; לפי דעתי לפועלים בלה אריך
לשאל את חבר העבודה לפני שסלטים סוכרות לעובדי המדינה. אני יודע
שמהרודור יהושלים לא שולם סכר עבור אודסליות-אלוטה המהרונים, ולא
הייתי רוצה לפרט מה סירוס הדבר. זה לא יתכן. כל עוד אבחנו גרעג
לפנייה המסוימת - זה לא יתכן. יש לי רעיונה של כל היסודיים החם לא
שולה הסכר.

היו"ר י. גורני:
אני רוצה זאת כשילתה שמועבה לסר האוצר,

ס. רזין:
כרגיל, כשדוללים ששילתה סכר זה מקובל
כי סר האוצר יכול להשיב כעבור שבוע סר
שמועיים. היות וסחר יסר האוצר צריך להשתף בשיטה, והיות זה ענין
של קיום לגבי מנשים בלה, אני סאיע לבקש את סר האוצר להשיב על ששילתה
זו סכר סחר.

שכורות והדירות

היו"ר י. גורלי:

אני רוצה להזכיר לכם כי הוצעו דעה
סדומת על ח"כ ברך רמלי, שטור
בחליט כי יקבע את המכר רק לשנת התקציב 1956/57, כמפורט עד הדרישה
לקרנת הפרייל 1957 הוועדה חסרה ותרון מחדש ומזו. הוועדה תאשר את
השכורות כטור. היא גם שתינה בונה. אם עד סוף הפרייל היא לא תפיק
לטיית את הדיון, שכורות הפרייל 1957 תהיה כשכורות סרט 1957, אבל היא
תערוך את הדיון כך שתוכל להחליט לפני הפרייל 1957.

מר פיטרוב:

כל גוף שהוא מחליט על דבר כטור שכורות
הנכסיהם הוא רשמי לשנות את חסרו בכל עת
ואין צורך להחליט על-כך באופן סדומת.

היו"ר י. גורלי:

אבל הפרוטוקול מותר לדיום זאת.

מר פיטרוב:

אם ישנה חיסור סמעות להחלטה זו לדיון
ולחליט מחדש בפרייל 1957, זהו כמילוי
ועדת הכספים בוודאי לא תשוב את השכורות לפני הפרייל 1957, וזאת היא
חינוכה רשמית לעשות. מי שחליט היום יכול לשנות מחר, זה כתוב בחוק.

י. ברך:

אני מביע החלטה בנוסח זה:

הוועדה מחליטה לטוב ולדיון על שכורות
הנכסיהם והדירות לקרנת ינת התקציב 1957/58.

בתקבלה החלטה בנוסח זה

היו"ר י. גורלי:

אני רוצה להחזיר את הוועדה החורבנית,
לזמן שקיימנו דיון והפסקנו אותו.
יש בו שתי דברים: החלק המחד - המצב הקיים והחלק השני - הצעה
שהובאה בשעתו על-ידי יו"ר הוועדה. זוהי בקורת מוצא אחת.

כמחליטנו את הדיון לפני שבוע, לאחר שקיבלנו את החלטה שאין יותר
פסור חסר הכנסה, ולאחר שטרנו, מבלי לקבל החלטה, שלא נרצה לוועדה
לנותק את הקשר בין שכורות הנכסיהם לבין שכורות הסרים, התעוררה החלטה:
לפי קובעיה קודמת את השכורות - לשרים או לנכסיהם. ח"כ ספיר הציע
אני אכין שני וריאנטים ולאחר סכן בחליט כי קודם לסי. לאחר שהכינותי
שני וריאנטים ולאחר שהעסקתי בחוסר ולאחר שיש בפוחי את הצעה, אין
אני מחשיב כל-כך את הצעה בני בתחיל, השיקול הזה אינו מכריע יותר
אצלי. אני יכול לומר שנקבע קודם את שכורות הסרים ומחר-כך אני
יכול לומר: זוהי שכורות שופט בית-הדין העליון, מבלי לקבוע קטר עקרונות.
אין לנו חייבים לומר שאנו מתקדמים לבוא לקובעיה זו, זה עקרון,
יכול להיות שבעוד שנה נחשוב אחרת; אבל אין זה טובע שמתנו לומר היום
שכור שופט בית-הדין העליון יהיה כשכור האריות.

עכשיו אני עובר לשאלת שכורות הסרים.

מילוי קיבלנו כמפורט את הצעת מזכיר הממשלה, לו לא היו דמי יצוג
פסורים חסר הכנסה, אין אני גורס שלשרי הוצר והחוק צריכה להיות
שכורות שונה מזו שיש ליתר חברי הממשלה. כאשר היו דמי יצוג פסורים
חסר הכנסה היה מוצדק הדבר, אבל אם אנו נקבע שכורות בלי כל פסור,
זה פוגע באדם הטוב יצגו בחלק את הסרים לפני שוביהם.

אם בקבל את ההחלטה ששכורות רשם המילוי

צריכה להיות זהה למשכורת נסיג בית-הדין העליון ושכורות שרי הפדינה -
לשופט בית-הדין העליון, לפי סבלה ב' מתקבלת תמונה זו: ראש הממשלה
ונסיג בית-הדין העליון - 654 ל"י ב"ו, שר וסופט עליון - 611 ל"י
נסו, שופט הלוח - 439 ל"י נטר.

בעת שכל המצוינות לעינין הטבלה הקודמת.
 מסכומה ל יוטס ולום אין הטבל-לפי הבין זה, זה יותר נטו יותר
 יתרה: 482 ל"י לעומת 472 ל"י. נטו בית-המגורים יקבל לפי
 הצעות הקודמת 509 ל"י, לפי הצעה החדשה - 525 ל"י, נטו בית-המגורים
 לחדש - 513 ל"י לפי הצעות הקודמת ו-568 ל"י לפי הצעה החדשה,
 נטו בית-המגורים העליון - 580 ל"י לפי הצעות ו-611 ל"י לפי הצעה
 החדשה, נטו בית-המגורים העליון - 613 ל"י לפי הצעות ו-654 ל"י לפי
 הצעה החדשה. זה בסכומה שנקבעה בת דיווח מסכומה החדשים כפי שהוצע
 לצר.

ג. גורד: ז.א. מוטס עליון יקבל יותר מזה?

היו"ר י. גורדי: לא, זה מעון העיון.

אני יודע לי שנועת מרים קבעה כזאת את מסכומה כהלי המסדרים - 580
 ל"י יוד. בעבר קבעה ועדת הכספים שמוטס ולום יקבל יותר מזה
 כנאל סדר.

כל-יחיד המוטס לישנו אין נטו זה
 בטבת זה מהיה מסכומה החדש והמסכומה עד אפריל 1957 (לפי הבין זה)
 המוקד של זה"כ גורד).

אני רוצה להגיד לכם כי לא מסכומה עליון
 מסכומה של חלק מהצעות הקודמת, גם אם מסכומה נטו זה הטבל לפי
 מחלוקה, לא מסכומה שמוטס לקבל את הצעת סוכנו המטבלה כזה
 שהיה. זהו יכולים לקבלה ולא לקבלה.

י. גורד: מני מניע לקבל את הצעתו של סרף;
 אם סוכנו המטבלה, בהתעבות עם מסכומה החדש,
 הציע לנו מסכומה מסוימת, יהיו אלה דקדוקי עניות אם נודיע מהצעתו
 20 או 30 ל"י.

ב. גורד: אני מניע לקבל את הצעתו הגורדינית
 היו"ר.

היו"ר י. גורדי: אני רוצה שבטוב זה שהיה שבו קרה המסדרים,
 וביתנו צדקה החלטת-ביניים, הלב לא
 מהיה למרות זאת על ערי המדינה ונטו מוטס שהצעות הקודמת שהציעה.
 זאת המסכומה כה נלחמים על-כך למסכומה מהיה זהה למסכומה שרי
 המדינה, הרי היא מוצאה הגיונית. זה שמוטס קובעים מסכומה החדשה
 וזהו גם מסכומה המסכומה העליונה דברים בית-המגורים העליון.

ס. חזני: בדרך-כלל אני מוסך בהצעתו הקודמת של
 יו"ר הוועדה, פרט לגבי חוליה אחת: מסכומה
 כשיה בית-המגורים העליון, בכל יתו הדרכות מני מוטס בהצעה היו"ר.
 מני מוטס שמוטס בית המגורים העליון צריכים לקבל מסכומה החדשה למסכומה
 שרי המדינה - לא מהות ולא יותר. מוטס ולום רוצה לא צריך לקבל יותר
 מסכומה כנאל של סדר. בקודת המוטס שלי היה המטרה המוטס - מסכומה
 חברי המטבלה מסכומה בית-המגורים העליון. זאת מהות המטבלה מסכומה
 המוטס העליונה מניעה להתעבות גם מסכומה החדשה.

לעומת זאת יכול להיות יעד יותר עמוק
 בין סוכר ראש המטבלה ובין סוכר חברי המטבלה, כלומר בין בית
 המגורים העליון ובין מוטס בית המגורים העליון. אבל אין מני קובע
 מסכומה המטבלה ונטו בית-המגורים העליון צריך להיות בדיוק 648
 ל"י.

אני רוצה שיהיה ברור שאתם אמננו קובעים את סכר השופטים צריך להיות ברור שהיה חל באופן אוטומאטי על הדיינים. זה יוטם פעם וזה טוב, יתכן שעוד נחויץ אישור פורם לי. לדעתי ישנו עורת מסויים בדרגות הדיינים, לא בטעבורתם. אני הרבנים הר ליים, שהם נשיא בית-הדין הרבני העליון, מטעם צריך להיות כטעסדו של נשיא בית-הדין העליון החילוני.

היו"ר י. גורי:

כרגע דנים בטעבורת. הבעיה שאתה טעורר היא מטעם בעיה אבל אינה מתקשרת בדיון זה. אחרי שבקבע ת שכר נשיא בית-הדין העליון אתה יכול להציע שאותו שכר יקבלו הרבנים הראשיים.

י. ספיר:

מה יהיה המצב ביחס לטעבורת הנוכחית של השופטים?

היו"ר י. גורי:

כיום מקבל נשיא בית-הדין העליון 617 ל"י, כולל המפרעה; שופט עליון מקבל 580 ל"י - 480 ל"י טעבורת פלוס 100 ל"י מפרעה.

י. ספיר:

ז.א., לפי הצעתך יוצא שהשופטים יקבלו כעת את טעבורתם הקודמת פלוס המפרעה.

אני שולל תכלית השלילה כל קשר בין דרגות הטעבורת של השופטים ובין טעבורת של עובדים בטנגנון הטעסלת

מחר שבשתי ההצעות טעבורת שופט שלום היא יוטת, השוני הוא לגבי דרגת ראש הטעסלת ונשיא בית-הדין העליון ואחר-כך יש עוד כמה דרגות שהן תלויות בדרגה העליונה ביותר. היות ובכל ההצעות יש מטעם שלבים שונים בטולם, וזה לא הכרחי, והיות ועל דבר זה אפשר להתווכח, אני מציע שאנחנו נצביע על הדרגה של נשיא בית-הדין העליון וראש הטעסלת וכן על הדרגה של שופט שלום, ואחר-כך נוכל לבנות בנקל את דרגות הביניים.

ס. קלמר:

אני בעד הצעתו של סזכיר הטעסלת ונגד הצעתו הקודמת של היו"ר. זו לפעם איננה הצעתו הפרטית של סזכיר הטעסלת, כי היתה ועדת שרים טעסלתית שהציעה זאת והיות והסנוטים אינם סופרזימ - אנחנו גם צריכים להבין את אורה חייבת של השרים - אני חושב שהצעה זו היא הגיונית וצודקת וסתוך כך יש לקבלה.

אשר לדיינים אני רוצה לשמוע הודעה מן היו"ר, לפני שאנחנו נצביע באופן סופי, סתם בדרך על טעבורת הדיינים והרבנים הראשיים.

א. הרצפל:

אני תוסך בהצעת היו"ר, אבל אני רוצה להעיר כמה הערות.

מי דורש שאתנו להשוות את טעבורת שר היוצר ויך הוויץ לטעבורת יתר השרים? השכל הטעום טחייב כי טעבורתם צריכה להיות טובה, אין זה ענין עקרוני כי אם ההגיון הפשוט טחייב כך.

אני חושב שצריך להיות ברור טבכל-זאת יהיו הגדלים. השרים יהיו ראשים להגיס חטטונות לגבי כל טיני הוצאות, וזה צריך להיות ברור כדי שלא יהיה משבר נוסף. אילו יכולתי לבטל היום את הזהות בין הטעבורות הייתי עושה זאת בצרון. אין כל הגיון בזה, אינני יכול להשלים עם זה שראש הטעסלת יקבל יותר טעבורת כשר נשיא בית-הדין העליון.

י. בדר:

אני לקנין ההצמדה של מסכורת היופטים למסכורת הזרימה. לדעתי עיקרון ההצמדה מחייב את ועדת הכספים רק כל עוד נמצא בבית-המשפט העליון לפחות לזמן אחד להיות בין אלה שקיבלו מסכורת כזו. הבטחה זו ניתנה למספר עורכי-דין אשר נחמדו בחברת בית-המשפט העליון, היא לא ניתנה ליופס מהווי אשר לפני שנה-כחצייה הצטרף לבית-המשפט העליון, ולא היה עורך-דין חשוב בארץ בלבד המסורתי. אני חושב שההזמנה זו עלינו לקבוע: לכלל זה בין ערי הדין, הלא שאנחנו קובלים כי הבטחה זו לגבי הצמדת המסכורת מחייבת את ועדת הכספים כל עוד נמצא בבית-המשפט העליון לפחות חבר אחד מאותם חברים שקיבלו הבטחה זו.

אני מתנגד לכל נסיון לקטור את קביעת מסכורת היופטים. קביעת מסכורתם של עובדי האדמיניסטרטיביים בדרגות גבוהות.

למה עלינו לבטל את השונוי בין מסכורת שר החוץ ושר האוצר לבין מסכורת יתר השרים? נכון לשר האוצר יש יותר עבודה מאשר לשר אחר, ולשר החוץ יש יותר אחריות, אבל אין זה נימוק; גם לחברי ועדת הכספים יש יותר עבודה מאשר ליחור חברי הכנסת, אבל האם זו סיבה לדרוש לעצמנו מס כורת יותר גדולה? הענין של מסכורת שונה לשר האוצר ולשר החוץ התחיל כשהיה לנו הרומם שתוספת דמי-יצוג היא גמול תוספת דמי-יצוג. היום אנחנו יודעים שחובו היצוג הוא חובו של הפרד, ואילו תוספת דמי-יצוג נהפכה לחלק מן המסכורת. לכן אני חושב שאין היתר הצדקה לתוספת זאת.

יופס שלוח קיבל עד לפני התיקון של מסכורת העובדים האדמיניסטרטיביים כ-10-15 אחוז יותר מאשר עובד אדמיניסטרטיבי בדרגה 1. הופיעו בפנינו השופטים וביקשו לנסמור על הפרש זה. אני מסכים שאנחנו ניתן ליופס שלוח היום לא יותר מאשר לעמדת בדרגה 1.

היו"ר י. גורני:

אתה עושה דבר והיפוכו. אני מצאתי להוסיף להביא לידיעתכם מה החליטו לגבי מסכורת מנהלי משרד הממשלה. אני מקבל את הנחתו של הה"כ בדור שענין זה אינו נכנס לגורמי הדין הזה.

י. בדר:

אצל השופטים אין היררכיה במובן זה שקיימת בשירות הממשלתי או בצבא. זה דרגה היא ביטוי לכל מיני דברים, בין היתר ביטוי למידה של אחריות. הטיפול אין קייה הבדל זה. האחריות של כל שופט היא אותה אחריות - כל אחי מחליט בשם מדינת ישראל, שופט שלוח בניא בית הדין העליון. למה בעיה של אי-תלות כלכלית, אי-הלות של שופט שלוח חשובה כמו אי-תלות של שופט בית-הדין העליון. לכן אני חוזר לדעתי, שהיתה לי מלכתחילה, כמדנו על סמך 236 נקודות, ששופט שלוח צריך לקבל נטו 430 ל"י על בסיס 236 נקודות ואני מציע שהוא יקבל 500 ל"י. לגבי שתי הדרגות הגבוהות אני מזדהה עם הצעת מר שרף.

י. ספיר:

ההצעה של היו"ר וגם ההצעה החדשה בגולית על הפרטים שונים בין דרגה לדרגה. האם ההפרשים מוכרחים להיות שווים?

היו"ר י. גורני:

השופטים עמדו על-כך - אם כי איננו מחויבים לקבל את דעתם - שההפרשים יהיו פחות או יותר שווים. אינני רואה סיבה למה לא לקבל את דעתם, אם כל אנחנו חופשיים. אני חושב ששורת ההגיון מחייבת ללא יהיו הפרשים שווים אבל גם שלא יהיו הבדלים גדולים.

לשם שתי הצעות לגבי קביעת המסכורת של
הדרגה הנמוכה - 480 ל"י ו-500 ל"י, ושתי הצעות לגבי הדרגה הנליונה
1000 ל"י ו-1122 ל"י.

ה א ב ע ה

הוחלט לקבוע את המסכורת בדרגה הנמוכה
480 ל"י ובדרגה הגבוהה - 1000 ל"י.

מ. חזני:

אני מציע להפסיק בעת את הדיון לגבי
הדיון הפנימי ולהחליט ביותם לנטיאני ביה-
הדין הרבני. יונם שני נטיאים - אשכנזי וספרדי, ואם תשאלו אותי האם זה
צריך להיות כך לעולם ועד - לא. הצעתי היא שדרגתם תהיה כדרגת נטיא
ביה-המלמט העליון.

י. בדר:

נדמה לי שאין לנו מסכות לכך.

היו"ר י. גורי:

אני רוצה להזכיר לחברים כי כסקיימנו את
הדיון בשלב הקודם התעוררה השאלה מה תהיה
מסכורת הדיינים. אז מורד הדתות המציע לנו הגמר שכלל את מיון הדיינים
דייני ביה-הדין הגדול, אבות בתי-דין ודיינים רגילים. הסוג הראשון של
מסכורת של שופט מהוזל, השני - של שופט שלום ראשי והשלישי - של שופט
שלום. אנונו לא התערבנו בחלוקה הפנימית של הדיינים, לא קבענו את
המספר בכל סוג, היות והוחלט שכל הדיינים יתחלקו לפי 3 חוליות אלו
הן יוכלו לעשות את החלוקה הפנימית כרצונם. בעת בא ח"כ הזני ומצי
שאנונו נחליט כי שני הרבנים הראשיים יקבלו אותה מסכורת שמקבל נטיא
הדין העליון. עני עכשיו הם קיבלו מסכורת כשרים.

י. בדר:

אני פונה אל ח"כ הזני ומבקשו להוריד את
הצעתו בעת, כי אין את נחליט לעסוק בזה או לא, הרי אין שיטה כזאת בדיון.
טבעת שדניה על מסכורת פתאום נפסיק את הדיון ונכנס לדון בבעיה אחרת.
נדמה לי שאין להוריד שאלה זו מסדר-היום
כי איננה בסמכותנו. היות המסכות שלנו
מבוססת על חוק הדיינים וחוק הסופטים, ואני רוצה לשאול את ד"ר קייטרו
האם הרבנים הראשיים אפשר לראות אותם גם כדיינים לפי החוק.

ד"ר קייטרו:

בסעיף 4 של חוק הדיינים נאמר: "שני נטיא
מועצת הרבנות הראשית שהם הרבנים הראשיים
לישראל וכך רבניה מקומיים המכהנים בתי-דין המנויים בחוקפת הראשונה
לחוק בתי-הדין הרבניים (איגור מעויים), חסי"ב - 1952, יהיו דיינים
בחוקף הפקידים ללא מינוי נוסף". לפי זה יוצא שמסכורתם חקבע כאן.

מ. חזני:

אני מציע שתי הצעות: א) להפסיק את הדיון
ב) שנבחר בוועדת מטנה קטנה שתברר את המסכות.

היו"ר י. גורי:

אני מקבל הצעה ב'. אני מציע ועדת מטנה
בהרכב זה: ח"כ בדר, רובין, חזני וגורי.

ועדת מטנה בהרכב הנ"ל - תפקידה

היו"ר י. גורי:

בעת נאביע על מסכורתו של שר.

ה א ב ע ה

הוחלט שמסכורת שר תהיה 900 ל"י

היו"ר י. גורדי:

אחרי שקבענו מפורח נשיא בית-הדין
העליון ונרשט ללוח ראשי עלינו לקבוע

את המסכורות הזרבות הניצליה.

ה צ ב ע ה

נקבעו המסכורות הדלול:

- נרשט ללוח ראשי - 580 ל"י
- נרשט מחוזי - 69 ל"י
- נשיא בית-הדין מחוזי - 790 ל"י
- נרשט בית-הדין העליון - 900 ל"י

מר גזק:

יש להחליט לעד חודש דצמבר החוספת חלה
השני לג'יט.

היו"ר י. גורדי:

זה ברור, החוספת עד ה-1 בינואר תחתלם
לפי ההסדר הקודם, בדיוק כמו המפורעה.

ה צ ב ע ה

הוחלט לעד ה-1 בינואר 1957 חוספת המסכורת
תחתלם בשיעור של שני-ללי

ח. רובינ:

אני מציע להיו"ר יפרטם קומוניקאט בקידר
את הוחלטות אלה. אני מציע לייעץ לו כי

בקומוניקאט יעתיק גם את הטבלה.

היו"ר י. גורדי:

אני מסכים לזה, אבל יש לי חיקוק - לא לתת
למספוייה אלה את הלחם "נסו", נאמר "מזה

מט הכנסה כך וכן".

היטיבה ננעלה בשעה 12.45.